

IN DIT NUMMER

25.	Voorwoord.	Norbert Slambrouck
26.	Activiteitenkalender	Redactie
27.	De Dominicanen te Oostende	Rafaël Plasschaert
29.	De Logistiek of “Den Oosteroever”.	Piet Daman
32.	Een merkwaardig schilderij– aanvulling	Norbert Hostyn
33.	35 jaar geleden overleed Mathieu Corman	Marc Loy
35	Restauratie historische hoeve	Marc Loy
37.	Nieuwe loodsboot	Marc Loy
38.	Geen betonnen sokkels meer	Marc Loy
39.	Zeevaartermen (slot).	Etienne Pitteljon
41.	Kalender zomerwandelingen	Redactie
42.	DAB Vloot vernieuwd.	Marc Loy
43.	Historische wandeling door Stene	Redactie
44.	Glorierijk paardenverleden	Redactie
45.	Wijk met Koninklijke allure	Redactie
46.	Blik op verleden arbeiderswijk	Redactie

De artikelen Historische wandeling, Glorierijk paardenverleden, Wijk met Koninklijke allure en Blik op verleden arbeiderswijk zijn recent gepubliceerd in de krant “De Zeewacht”

STEUNENDE LEDEN

Perdaens André
Degelin-Selis
Wouters Julius

Danneel Guido
Vigne André

Provincie
West-Vlaanderen
Door mensen gedreven

Driemaandelijks blad van de Oostendse
GIDSENKRING LANGE NELLE vzw.
22ste jaargang
Nr 2- apr-mei-juni 2010

Colofon

Eindredactie en correspondentie
Etienne Pitteljon
etienne.pitteljon@telenet.be

Redactieleden:

Dirk Beirens, Annie Storme, Etienne Pitteljon
Marcel Leeuwerck, Piet Daman,
Jeannine Laplasse.

Verantwoordelijke uitgever:

Etienne Pitteljon
Leopoldlaan 179
8430 Middelkerke

De medewerkers aan dit blad zijn zelf
verantwoordelijk voor de door hen
getekende bijdragen.
Overname mag mits bronvermelding.

Vormgeving: E.Pitteljon
Voorzitter: Norbert Slambrouck

Dispatching:

Tel/Fax; 059 / 807.381
e-mail: lange_nel@hotmail.com

Rekeningnummer: Gidsenkring
Lange Nelle vzw
380-0049184-76

Lid wordt u voor 15€ per jaar.
Buitenland: 20€
Gezinskaart: 25€
Steunend lid: vanaf 25€

Gidsenlokaal: Spaans Huisje
Christinastraat, 67 Oostende

Voorwoord

Met een deugddoend zonnetje zetten we 2010 verder in.

Na krokussen, paasbloemen en een aarzelende kerselaar en meidoorn, kondigt de lente zich aan.

Ondertussen startte Oostende Cultuurstad 2010 vlot. Dat mochten we mee invullen met de succesvolle erfgoedwandelingen.

In 8 wijken ontdekten velen merkwaardige en leuke weetjes.

Het bleek voor herhaling vatbaar, gezien de belangstelling.

Bezoeken, boeiende voordrachten en nuttige bijscholingen volgden elkaar op.

De ruimere inzichten, de nieuwe gegevens ondersteunen ons als gids.

Ook onze leden genoten in groot aantal van onze activiteiten.

Deze zomer komen weer onze zomerwandelingen aan.

Ook een wandeling 'Petit Nice- Petit Paris' wordt nieuw aangeboden.

En ' Onthaasten in Stene' wordt vervolgd.

Aan allen, welkom op een of meer van deze activiteiten.

Het kan de zomer alleen maar bijkleuren.

De voorzitter.

ACTIVITEITEN KALENDER

**VOOR ALLE ACTIVITEITEN DIENT TE WORDEN INGESCHREVEN BIJ
Patricia Veris—tel: 059/806.239 of email patricia.veris @skynet.be**

- Vrijdag 14 mei om 19u30

Voordracht “ Oostendse Scheepswerven ”

door de heer Louis Pincket

Louis is jarenlang sloopstimmerman geweest op Oostendse
scheepswerven aan het derde dok. Hij komt over zijn stiel en over de werven
aan het 'derde bassing' op zijn eigen sappig Oostends vertellen.

Spaans huisje—Christinastraat, 67 Oostende

Deelname leden: gratis—Niet leden: 2,5€

- Zaterdag 19 juni om 14u30

Wandeling “ Beestig Brugge “

In het Brugse stadsbeeld wemelt het van de beesten.

Op de ludieke wandeling in de historische binnenstad ontmoeten we dieren onder
allerlei gedaantes, als versiering of als attribuut, als symbool of als naamaanduiding,
zelfs als familiewapen.

Afspraak: Markt Brugge—Beeld J.Breydel/P. de Coninck

Deelname leden: gratis—Niet leden: 2,5€

ONZE ZOMERWANDELINGEN VINDT U OP PAGINA 41

EEN OVERSCHRIJVINGSFORMULIER ?

***Volgens onze gegevens is je lidmaatschapsbijdrage voor
2010 dan nog niet in orde.***

***Graag de bijdrage overmaken door middel van bijgaand
overschrijvingsformulier.***

***Je dacht dat je toch in orde was? Graag een seintje aan de
penningmeester E.Pitteljon***

De Dominicanen te Oostende

Raphaël Plasschaert

Sinds de vroegste eeuwen van haar bestaan waren in Oostende altijd meerdere mannelijke en vrouwelijke katholieke congregaties en kloosterorden aanwezig. Hun activiteiten waren zeer verscheiden en vooral gericht op onderwijs, zieken-, armen- en wezenzorg, prediking, zielzorg; morele bijstand De leden van die congregaties en orden leefden in gemeenschap en hun kloosters waren dan ook wel bekend.

Met de laïcisering van de maatschappij zijn veel van deze noden nu door de overheid erkend en verholpen. Mede met de sterke afname van nieuwe intreden hebben meerdere congregaties en kloosterorden hier hun activiteiten opgegeven en hebben ze de stad verlaten. Aan hun vroegere aanwezigheid wordt nu door een straatnaam of door een gebouw herinnerd. Zo verging het ook de Dominicanen, die, met een korte onderbreking, van oktober 1873 tot 20 november 2004 in Oostende aanwezig waren.

De Orde van de Dominicanen werd in Toulouse in 1215 gesticht door de H. Dominicus o.a. om enkele groepen van de Katharen door eenvoud van hun leven en prediking tot andere gedachten te brengen. Reeds in 1218 kreeg deze stichting een zending voor heel de katholieke kerk. De Dominicanen kozen de leefregel van de H. Augustinus. Ze leggen naast de gelofte van gehoorzaamheid, kuisheid en armoede ook de geloften af het “woord Gods te verspreiden” en het “Heil der zielen te verzorgen” dit door prediking, onderwijs en zielzorg. Om dit te bereiken streven ze naar een “dialoog met de wereld” zodat in hun opleiding en uitoefening van hun ambt veel nadruk wordt gelegd op de welsprekendheid. Vandaar ook dat de “Orde van de Dominicanen” of “Ordo Fratrum Predicatorum”, kortweg de “O.P”, ook “Predikheren” worden genaamd. De orde kent een democratische bestuursinrichting. Ieder gemeenschap wordt geleid door een voor beperkte duur verkozen prior. In de gemeenschap krijgt het gezamenlijk

koorgebed en de beleving van het gemeenschappelijk bezit grote aandacht.

Om hun roeping te realiseren vestigen de Dominicanen zich in volkrijke buurten van steden, dicht bij de mensen. Ze kennen geen onderscheid naar rang of stand in hun auditorium. Door hun vestiging in steden wordt de O.P. tot de “Bedelorden” gerekend. Hun kloosterkerk is geen parochiekerk. Wel wordt er gepredikt, biecht gehoord eucharistie gevierd waarvoor ze tot aan het tweede Vaticaans concilie een eigen liturgie kenden. Vanaf de 16de eeuw verspreiden de Dominicanen zeer intensief de verering van O.L.Vrouw van de Rozenkrans.

In een schriftje heeft pater J. Geerts, prior tijdens het interbellum, zijn gebeurtenissen van de aankomst en de van werk van de Dominicanen in Oostende genoteerd. Daaruit leren we dat de Dominicanen in 1873 te Oostende toekwamen, met toestemming van de H. Stoel en van de bisschop van Brugge, om het apostolaat door de Kapucijnen, die door de Franse Revolutie waren weggevallen, opnieuw op te starten en verder te zetten. Dit laatste kwart van de 19de eeuw was de periode dat Oostende snel en totaal veranderde: de stadswallen waren opgeruimd; het Hazegras was de eerste parochie buiten de vroegere stadswallen; de grote uitbreiding van de stad, vooral in westelijke richting, was gestart en de glansrijke periode van de belle époque brak aan.

De Dominicanen poogden van meet af aan zich naar de Oostendse vissersbevolking stad te richten. Hun verhoudingen met de plaatselijke geestelijkheid waren correct, soms wel wat koel. Op de eerste zondag van oktober 1873 deed de eerste gemeenschap, drie paters en één broeder, hun intrede in het huurhuis Christinastraat 73 dat als klooster moest dienen. De huurovereenkomst gaf de paters de toelating in het gebouw de noodzakelijk geachte veranderingen aan te brengen maar dit op eigen kos-

ten. Ook was een clause opgenomen dat het huis na 8 jaar door de kloostergemeenschap moest aangekocht worden.

Vlug werd gestart met de ombouw van een gedeelte van het huis tot kapel, met toegang via een gang vanuit de Christinastraat.

De namen van de eerste weldoeners en de ambachtslieden die het werk opknapten, zijn in de archieven van het klooster gekend. De paters, vooral P. Van Gils, waren uitstekende predikanten maar de sermoenen waren wel in het Frans. Weldra waren ze goed aanvaard bij de voornamelijk families van de stad maar ook bij de vele armen.

In 1877, bij de viering van de 25 jaar professie van P. Van Gils, kreeg de kleine communiteit een kleine klok als geschenk. Maar een buur, mevr. Van Loo, spande een proces aan tegen klokkengeluid vóór acht uur en dat werd door een gerechtelijke uitspraak verboden. Later verhuisde de klok naar de Broeders van Liefde en nog later naar de voorlopige kerk van de wijk Conterdam. Maar mevr. Van Loo bleef bekend door het populair spotlied "miete klokke"

In 1880 komen twee paters de communiteit versterken. Het huis in de Christinastraat wordt aangekocht, evenals een huis, erf en pakhuis in de Aartshertoginestraat 32 – 34. Stilaan kiemt hier de wens tot het oprichten van een echt klooster en een mooie, grote kloosterkerk. Maar het provinciaal kapittel van de Dominicanen heeft andere plannen.

Op 22 mei beslist 1881 dit kapittel tot opgave van de stichting te Oostende wegens te weinig religieus personeel in aan andere provincie. Toch wordt, op 11 oktober, door de Oostendse kloostergemeenschap een eerste honorarium betaald aan bouwkundige Van Assche voor de bouw van een driebeukige kerk.

Op 12 oktober is er in de kloosterkerk nog een nadienst voor de eerste overste, E.P. De Smet die te Kortrijk was gestorven. Tussen 25 oktober en 3 november verlaten de "Oostendse" Dominicanen, op bevel van hun oversten, hun klooster. Eén pater, E.P. Van Remynghe, blijft nog tijdelijk met de opdracht de liquidatie van het klooster uit te voeren. Maar deze liquidatie wordt door de katholieke bevolking en vooral door de weldoeners niet genomen. Vele weldoeners eisen hun giften terug, niet alleen beelden

en ornamenten in de kapel, maar tot keukengerei en gordijnen uit de woonkamers toe. Eind november 1881 is de liquidatie toch voltooid en verlaat pater Van Remynghe Oostende..

Maar Oostende laat de Dominicanen niet los. Tegen hun vertrek wordt door het thuisfront beroep aangetekend.: bij de overste van de orde, bij de provinciaal en bij de bisschop Mgr. Faict die zijn steun toezegt Dhr. Marc Royon reist zelfs naar Rome om daar de zaak te bepleiten bij Paus Leo XIII, vroeger nuntius in België. Op 10 januari 1882 gebiedt Paus Leo XIII de Dominicanen hun stichting te Oostende te harnemen. En op 2 mei 1882 komen E.P. Callens en E.P. Hiertz, vergezeld van de broeder Pieters en de Dobbelaere, te Oostende aan. Ze vestigen zich op hun vroeger adres. Maar aanvankelijk is het geen triomfantelijke terugkeer. De Oostendenaars wensen immers Pater Van Gils, de uitstekende en gewaardeerde predikant, terug. Maar de paters harnemen hun apostolaat. Reeds na enkele weken is de kapel heringericht en heropend. Stilaan worden de vroegere geschenken o.a. de beelden en de kandelaars, teruggevraagd bij het vertrek van de paters aan hen teruggegeven.

Snel herneemt het verlangen naar een grotere kloosterkerk. Daarvoor is echter een groter terrein, meteen een terrein in eigendom, vereist. Zonder grote uitstel krijgt de kloostergemeenschap van hun oversten de toelating tot de aankoop van gebouwen in de Aartshertoginne- en in de Christinastraat. Op de kavel Christinastraat 75 en Aartshertoginestraat 32 en 34, een oppervlakte van 421 m² en reeds in 1880 aangekocht, zal de kloosterkerk gebouwd worden. Op 3 augustus 1882 worden de huizen en tuin Aartshertoginestraat 24-26-28 aangekocht, op 22 augustus 1883 het huisje Aartshertoginestraat 30, op 19 oktober 1883 de brouwerij en woonhuis Christinastraat 73 zodat de Dominicanen einde 1883 over een terrein van 1630 m² beschikken tussen Christianstraat en Aartshertoginestraat, voldoende voor de bouw van een kloosterkerk en een kloostergebouw. Om de aankopen rond te krijgen moeten de paters tijdelijk een hypotheek afsluiten aan 4 % voor 10 jaar. Ondertussen maakt architect Van Assche de

plannen op voor kerk en het klooster.
(wordt vervolgd)

“De Logistiek” of “Den Oosteroever”

Piet Daman

Een begrip in de Marine gedurende 50 jaar.

De logistieke diensten van de “Zeemacht”, zowel de technische (onderhoud, herstellingen, constructies) als de bevoorrading (in zijn breedste zin) zijn meegegroeid met “de Vloot” d.w.z. met veel veranderingen, op te lossen problemen en enorm veel inzet.

In de beginperiode te Oostende waren, bij gebrek aan adequate infrastructuur, de verschillende diensten (o.a. werkplaatsen en magazijnen) her en der verspreid maar vooral in “Hangaar 5” op de Westkaai van het Vlotdok.

Bij de uitbouw van de vloot vnl. nieuwe mijnenvegers, begin jaren '50, was een degelijke installatie erg nodig.

In 1952-'53 werd de oostkade van de voorhaven herbouwd.

Vanaf 1954 werden de logistieke diensten geïnstalleerd op de Oosteroever (± tussen

het Zeewezen en de steigers & werkplaats van baggerbedrijf Decloedt vóór de RYCO). Er worden ruime werkhuizen en opslagloodsen opgetrokken.

Een deel van de niet-vernieelde opslag- en voorraadbunkers en barakken gebouwd door de Duitsers (snelbootbasis) worden herbruikt.

Gedurende zo'n 15 jaar komen er magazijnen en gebouwen bij, o.m. voor beheers- en administratieve diensten, cafetaria enz.

Er zijn werkplaatsen voor zowat alle technische disciplines van de Zeemacht: algemene mechaniek, dieselmotoren, staal-, hout-, en kunststofbewerking, meer- en zeilgerei, elektriciteit, elektronica, bewapening, nautische en andere instrumenten, reddingsmiddelen, conservering en preservering.

Voetbalmatch 25 april 1958 Officieren– Onderofficieren: 2-1
Wie herkent op de bovenste rij, 2 leden van Lange Nelle?

Zij voeren gepland groot en klein onderhoud en herstellingen uit, bouwen nieuwe constructies enz.

De bevoorradingsdienst zal tot 100.000 artikels beheren, stockeren en toeleveren aan de diensten en schepen waar en wanneer nodig “world-wide” (met bv. gespecialiseerde diensten “verzendingen” en “de douanering”, dag en nacht paraat).

Het merendeel van het wagenpark (niet toegewezen aan andere basissen) van de dienst Vervoer, met werkplaats, bezette een groot deel van de kazerne “Bootsman Jonsen”.

Verder waren er opslagplaatsen voor brandstof, drinkwater, een elektrische centrale, een verwarmingscentrale en de nodige installaties voor de toelevering aan de aangeeerde schepen.

De centrale dienst “Huishouding Zeeschepen” voor organisatie en bevoorrading van de scheepskeukens, was eveneens gevestigd op de Oosteroever.

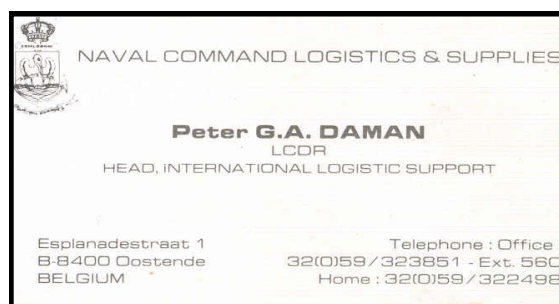
Bij de andere Marines hadden de Belgen de reputatie van een goede keuken.

Ze waren ook geen “dry ships” zoals bv. de

US-Navy!-

Bij overschakeling van houten mijnenvegers naar polyester mijnenjagers, en ook moderne fregatten met hoogtechnologische wapensystemen en apparatuur, komen er nog gespecialiseerde werkplaatsen bij. Bijvoorbeeld de werkplaats PAP (Poison Auto Propulsé) en CIRCE (oefen)mijnen, ook voor andere marines.

Zowel voor het technisch personeel aan boord als voor onderhoud/herstelling aan wal, vergde dit heel wat opleiding, bijscholing en stages (in binnen- en buitenland). Vanaf einde zeventiger jaren werden verschillende bi- of multinationale samenwerkingsakkoorden voor onderhoud en bevoorrading afgesloten en regelingen geïmplementeerd met andere Marines, wat weer heel wat aanpassing en (re)organisatie vergde.

Bij de overheveling van de Marine naar Zeebrugge werden de werkplaatsen en magazijnen daar vanaf 1980 stilaan nieuw geïnstalleerd (specifiek fregatten eerst), de beheers- en administratieve diensten volgden.

De laatste elementen van de Marinelogistiek verlieten “Den Oosteroever” in 2007. De werkhuisen op de kaai, “technische gebouwen” een deel van de magazijnen en bijna alle kantoorgebouwen waren toen al met de grond gelijk gemaakt.

Enkele opslagloodsen en een kantoorge-

bouw gingen over naar “het Zeewezen” en “Haven Oostende”. De werkplaats “Oppervlaktebehandeling”, nieuw gebouwd omstreeks 1985 werd overgenomen door een burgerbedrijf “Multi-Tech”. De “Logistieke Groepering van de Zeemacht”, nadien “Marine Commando Logistiek” functioneerde te Oostende bijna 60 jaar. Er waren ooit ± 950 personen tewerkgesteld; (± 700 militairen, ± 130 vast burgerpersoneel en ± 120 werklieden onder contract).

Actueel zijn alle Logistieke diensten in Zeebrugge (Directie NAVLOG).

“Den oosteroever” had ooit zijn eigen “Vlaggenschip”! Gedurende ± 30 jaar deed de “Spin” (te water gelaten in 1958) dienst als overzetboot voor het personeel, tussen het treinstation en de Oosteroever.

De 50-jarige A997 kreeg onlangs een “refit” bij IDP, de enige nog actieve scheepswerf op de Oosteroever.

“De Logistiek” was niet de enige marineafdeling op de Oosteroever. “De Zeemacht” (dienst verbindingen) bezette ook de bunkersites.

Op de “Halve Maan” was het PWSS (Port War Signal Station) – Radar-Plotting: volgen/geleiden van Marineschepen. Ook koopvaardij schepen in oorlogstijd: NCSO (Naval Control Station Ostend).

Op de site “Hundius” of “Punt 147”: Marine Radiostation – Ontvangers. Het zendsta-

tion was op “Punt 50” te Bredene (Duinengat).

Gedurende ± 15 jaar waren deze sites ook voorzien als Mobilisatie/

Oorlogscommando van het Operationeel Commando Marine te Oostende (COMAROST) gevestigd in de kazerne.

Ook bij bijzondere operaties zoals bij de onafhankelijkheidsperikelen van (ex) Belgisch-Congo.

(Een Task group van 11 eenheden, de “Kamina”, 4 Algerines, 4 vedetten en 2 slepers; met 2 marscompagnies van de Landmacht en Marinepeletons, totaal ± 650 man, opereerde toen op en langs de monding van de Congostroom in de periode juni-augustus 1960).

Later, ± 1970 verhuisde het “Oorlogskantonement” van het Ops Cdo naar de bunkers van Vlissegem tot ± 1990. Vooraleer de (nog bestaande rood-witte)

zendmast van het Nato-communicatiesysteem (Multiplex) opgesteld werd, bevonden de parabolantennes zich boven op de Vuurtoren. De werkplaats "Telecommunicaties" had er een lokaaltje

(slot)

Industriezone 2
Zandvoordeschorredijkstr., 14
8400 Oostende
T.059 70 71 23
F.059 80 45 79
print@lammaing.com
www.lammaing.com

Een merkwaardig schilderij

Aanvulling door de heer Norbert Hostyn.

Zopas met vertraging bijdrage van Marcel Leeuwerck gelezen over schilderij Tytgat in Thermae (laatste nr. Lange Nelle);

p. 3 linker kolom onderaan staatZijn gerechtigde plaats van expositie ligt dus in ons Mu.ZEE....

Ik wil verduidelijken dat dit schilderij weliswaar deel uitmaakt van het patrimonium van de Stad Oostende maar dan wel ressorterend onder het Casino-Kursaal (en niet van de Musea) net zoals de andere kunstwerken in het Kursaal (ontwerp wandtapijt, fresco Delvaux, ceramieken....) en éigenlijk "onroerend door bestemming".

Het werk van Tytgat is destijds met medeweten van het bestuur naar de Thermae overgebracht (toen was er –denk ik- nog één directie voor beide instellingen ??? De heer Verdonck ?????). Voor zover ik weet was het in het Kursaal nergens tentoongesteld, toch niet op een publiek courant toegankelijke plaats.

De schilderijen van Hansoul/Debrock in de Thermae staan wel op de inventarislijst van het ex-Museum voor Schone Kunsten.

35 jaar geleden overleed Mathieu Corman

Marc Loy

Op 15 februari e.k. is de aangespoelde Oostendenaar Mathieu Corman precies 35 jaar overleden. Deze legendarische boekhandelaar uit de Adolf Buylstraat was ook journalist, auteur, communist en eeuwige globbetrotter.

Mathieu Corman werd op 15 februari 1901 in het toen nog in Duitsland gelegen Lontzen geboren op de kleine ouderlijke boerderij. Zijn vader was een Waal, zijn moeder een Duitse met Vlaamse roots. Na zijn lager en middelbare school startte hij na W.O.I. een loopbaan bij het Belgisch leger. In 1919 verscheen zijn eerste reportage in La Nation Belge en zes jaar later werd hij in Oostende secretaris van de Société des Gands Hotels du Littoral. Een paar jaar later trouwde hij en stichtte de Librairie du Carillon-Corman. Later volgden nog filialen in Het Zoute, Brussel en (kortstondig) ook in Antwerpen. Corman was zijn leven lang een verstokt globbetrotter die de uitbating van zijn boekhandel(s) graag aan anderen overliet. In het Oostendse moederhuis was dat o.a. aan zijn vrouw, Henri Vandeputte en Henri en Yvon Kermarrec. Zelf reisde hij in 1933 naar Marokko, de Balkan en Spanje. In een aantal boeken bracht hij in reportagevorm verslag uit van die trips. Tijdens de Spaanse burgeroorlog is hij o.a. oorlogs-correspondent voor het Ce Soir, de communistische krant van Louis Aragon. Zijn verschijnen aan het front moet indruk gemaakt hebben op Ernest Hemingway, want die zei in 1937 over Corman in een interview aan Ce Soir: 'Jullie hebben in Teruel een klepper van een correspondent. Weten jullie dat Mathieu Corman de eerste journalist is die is doorgedrongen in Teruel!' Er bestaat ook nog een foto van Corman en een aantal verzetstrijders, genomen door Hemingway. Hardnekkig is ook het verhaal dat Picasso zich op een artikel van Corman zou geïnspireerd hebben om zijn monumentale werk Guernica te maken. De Oostendse journalist zou als een der eersten het stadje na het memorabele bombardement zijn ingetrokken. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was

Corman actief in het verzet, hielp een vluchtroute organiseren naar Engeland via Spanje en volgde in Schotland een opleiding voor parachutist-saboteur.

In de naoorlogse jaren reisde hij als nooit tevoren: 9 keer naar de toenmalige Sovjetunie. In dat land verbleef hij in het totaal 4 jaar. Hij trok door China en was ook in Cuba, De V.S., Canada en Albanië.

Veel van zijn Europese reizen deed hij per motor. Op zijn minst sympathiseerde hij met het communisme, maar eerder dan een doctrinaire communist was hij een libertijns anarchist.

Als boekhandelaar dulde hij geen enkele kerkelijke of overheids censuur. Alle slag van boeken ging er over de toonbank of lag open en bloot in de etalage. Het gerecht was dan ook een vaste, zij het ongenode klant in zijn boekhandels. Een paar keer zag hij ook de gevangenis van binnen en bij zijn dood berichtte de nationale pers uitvoerig over de beschuldiging die liep tegen hem i.v.m. vermeende maar nooit bewezen zedenfeiten met minderjarige meisjes. En in de marge van de nooit opgeloste moordzaak in de duinen van Mariakerke in juli 1933 circuleerde zijn naam.

Op 16 februari 1975, zijn verjaardag, vonden men zijn levenloze lijk in de bossen bij Eupen, niet ver van zijn geboortedorp. Door zelfdoding had hij zelf de bestemming gekozen voor zijn laatste, grote reis en de legendevorming rond zijn naam nog vergroot.

Mathieu Corman in gesprek met Republikeinse soldaten tijdens de Spaanse burgeroorlog. De foto werd genomen door Ernest Hemingway.

Mathieu Corman
**Simonne Signoret
als klant**

Mathieu Corman
Simonne Signoret als klant
In 1959 koopt de Franse filmactrice Simonne Signoret 3 exemplaren van 'La question' bij Corman. Het zal haar haar leven lang heugen
 Simonne Signoret en haar man Yves Montand verblijven in 1959 in Oostende omdat de zanger en acteur in het kursaal optreedt. Signoret flaneert door Oostende en ziet het in Frankrijk verboden boek 'La question' op provocerende stapels in de etalage bij Corman liggen. In dat werk beschrijft Henri Alleg de martelingen van het Franse leger in Algerije. De linkse Signoret koopt meteen 3 exemplaren van het boek. Bij het afrekenen zegt Corman tegen haar langs zijn neus weg: 'En wat doet u verder nog meer tegen wat u land daar aanricht, behalve boeken kopen?' Signoret betaalt en druipt enigszins beduusd af, maar rakelt de ontmoeting met Corman later in haar memoires 'La nostagie n' est pas qu'elle était' weer op. Een jaar later ondertekent ze samen met Yves Montand en 119 andere bekende Franse kunstenaars een manifest tegen de hemeltergende praktijken in Algerije. 'Zo nam ik revanche op de Oostendse boekhandelaar,' schrijft ze later.

„Corman was een

instituut”

Michel Kemp:

Zaakvoerder Michel Kemp van de huidige Corman omschrijft de boekhandel van Mathieu Corman als een instituut.
 De legendarische stofwikkels en bladwijzers van Corman staan in ieders geheugen gegrift: blauw op wit klauwen twee onbestemde wilde beesten op hun achterste poten naar de onbereikbare reuzenkop van een ander ongedefinieerd fabelbeest.
 Kemp: „ Ook de meer dan 70 wandschilderijen van artiesten en auteurs van Felix Labisse waren op zich een bezoek waard. De meesten van de afgebeelden waren zelfs klant in de zaak. Veel van die portretten zijn verkocht aan boekhandel De Markies van Karabas in Hasselt die ondertussen weer gesloten is. Andere verdwenen achter een nieuwe wand van de kledingszaak Brutus.”
 „Corman had een enorme reserve aan boeken in voorraad voor zijn winkels, in de meest uiteenlopende talen, maar toch overwegend in het Frans en hij bevoorradde zelfs andere boekhandels.
 Mathieu Corman, die goed met mij pa bevriend was, zal de geschiedenis ingaan als een joviaal maar excentriek figuur die aan zijn eigen mythe hielp bouwen en ook altijd on the road was.”

Restauratie historische hoeve

Marc Loy

Bed & breakfast in het Oude Moeshof

Midden de eindeloze polders bachten de kupe bijten de oude hoeves zich vast in de klei waaruit ze ooit gebakken zijn. In het Oude Moeshof in Alveringem, tussen Veurne en Ieper treffen we oud-notaris Alain Delahaye. Hij runt er nu al zo'n 11 jaar een bed & breakfast in deze 18de eeuwse boerderij. De eigen toffe vakantieherinneringen aan die logiesvorm gaven de beschermde hoeve meteen een nieuw toekomst.

Het opstarten van een B&B was niet direct een oude jongensdroom, maar valt eerder onder de noemer: samenloop van toevalligheden. Alain Delahaye: „Deze hoeve was te koop en de nieuwe eigenaar wilde starten met hoevertoerisme. Maar toen die plannen niet doorgingen en de hoeve weer te koop was, begonnen mijn vrouw en ik te dagdromen om de hoeve zelf te kopen. Hoevertoerisme kon niet omdat ik geen landbouwer was. Bed & breakfast leek ons een waardig alternatief. Zelf hielden we trouwens de beste herinneringen over aan die logiesvorm tijdens onze reizen in Engeland en Frankrijk.”

De renovatie van actieve boerderij tot vakantie-logies zelf nam zo'n 2,5 jaar in beslag, inclusief het bekomen van de nodige vergunningen tot het ombouwen van dit historische en sinds 1998 beschermd monument („Net toen we volledig op eigen kosten klaar waren met de restauratie!”) aan de Steendamstraat 6.

De witgeschilderde boerderij onder rood pannendak hoort tot het (bijna) gesloten (Brabantse) hoevertype, dat in de westhoek waar het langgeveltype primeert, erg zelden voorkomt. Kenmerkend zijn de U-vormige aaneengesloten bouw van schuur en stallingen rond het erf, nu herschapen tot een erg fleurige binnentuin. Aan de open zijde afgesloten door het losstaande woonhuis. Andere beeldbepalende hoevegebouwen vervolledigen het plaatje: de voormalige rosmolen, nu centrale stookplaats, een losstaand schuurtje, een bakhuis met broodoven en een wagenkot. Een later toegevoegde betonnen loods

sneuvelde en een gedeelte van de voormalige ringgracht zoomt de historische gebouwen af. De vroegere mestvaalt werd een groen gazon en in de boomgaard grazen een vijftal schapen.

Zelf betreft de heer des huizes het oorspronkelijke boeren(woon)huis met opkamer. Een ruime en luchtige salon met zicht op de binnentuin, een afzonderlijke eetplaats en erg ruime keuken. Slaapkamer en bureau vonden asiel in de voutekamer.

In de oude stallingen, voerden ooit kipwaggonnetjes op een smalspoor de overtollige mest naar de belendende vaalt. „Die ingenieuze constructie heb ik afgebroken en aan het openluchtmuseum van Izenberge geschonken”, zegt Delahaye.

In die stalvleugel is het gastenverblijf ondergebracht: de lounge waar de logés 's morgens terecht kunnen voor een versterkend ontbijt. Een inbouwkeuken laat de vrijheid aan de gasten om zelf wat te kokkerellen. De openhaard haalt vooral in voor- en najaar de kilte uit de langer wordende avonden. Onder het eeuwenoude gebinte van het staldak vonden ook de drie ruime slaap- en verblijfskamers beschutting. De exclusieve meubilering, gulle decoratie, doordachte verlichting en aangepaste vloerbedekking karakteriseren iedere kamer die elk over bad en toilet beschikt.

Zowel in de tuinarchitectuur als bij de verbouwplannen en interieurinrichting is duidelijk de artistieke hand af te lezen van Alain Delahaye's vrouw Danielle Quatannens die het Oude Moeshof een nieuw gastvrije ziel inblies, maar in 2004 overleed. „Het eerste jaar na de dood van mijn vrouw ontbrak mij alle zin om deze B&B alleen verder te zetten. Maar uiteindelijk besliste ik toch om ons beider droom te realiseren. Ook al omdat het wel een erg eentonige bedoening wordt zo alleen in de gerestaureerde hoeve: ik wil wel af en toe wat mensen om me heen zien. Daarnaast motiveren je gasten je ook onbewust om zowel de tuin als het gebouwenbestand goed te onderhouden en tenslotte is het contact met die passanten, niet zelden buitenlanders, meestal verrijkend.”

Toch wil de erenotaris geen slaaf worden van zijn uitbating. „Ik sta er sterk op dat zowel hun als mijn privacy gerespecteerd worden. Als mijn gasten toekomen verwelkom ik ze met een kopje koffie of thee en ik zorg iedere morgen voor een vers uitgebreid ontbijt - iedere dag koop ik in de omliggende dorpen mijn broodjes bij een andere bakker - maar zelf ontbijt ik in mijn eigen keuken. In mijn woonhuis ontvang ik de logés niet. Ik vind dat je je niet mag opdringen aan mensen die hier komen voor de rust. Ik bezorg ze wel zoveel mogelijk info over de streek en de historische steden hier. En er staan gratis fietsen ter beschikking voor tochten in de omgeving. Maar al ben ik dan toeristische gids in o.a. Ieper, Veurne en in de Ten Duinenabdij. Altijd zal ik de m'n gasten doorverwijzen naar de bevoegde toeristische diensten als ze en gids willen.”

Het Oude Moeshof ontvangt zijn reizende residenten van Pasen tot 1 november. Slaat de eenzaamheid dan toch niet toe tijdens de korte zompige winterdagen onder een loodgrijs zwerk en glibberige veldwegen?

„Toch niet. 's Morgens al zie ik de kinderen naar school fietsen, passeren de landbouwers op hun tractor, zie ik de wissel van de seizoen die zich zelf in trage regelmaat opvolgen: zaaien, opschieten en zaaien van het vlas, de tarwe, de maïs... Er valt ook altijd wat snoeiwerk te doen, ik ben ook nog enkele uurtjes in de week actief in het notariaat. En ik reis erg graag: ik wil zeker geen slaaf worden van mijn B&B, dus glijp ik er af en toe even tussenuit. Het bordje 'volzet' aan de inkombalie kan dan wonderen doen!”

De in 2012 op te leveren nieuwe loodsboot voor DAB Vloot 'Wandelaar', werd door het maritiem blad 'Hansa' verkozen tot schip van het jaar.

Al voor de 28ste keer verkoos het internationale maritieme blad Hansa het 'Ship of the Year'. In 2009 werd dat de 'Elbe', een zusterschip van de 'Wandelaar' die over twee jaar de nieuwe generatie loodsboten bij DAB Vloot moet inluiden.

De 'Elbe' is een swath (Small Water Area Twin Hull—zie nummer 2010/1 blz.17), een catamaran dat als moederschip fungeert om de loods van

Nieuwe loodsboot schip van jaar

Marc Loy

daaruit met tenders naar de schepen te brengen.

Net als de 'Elbe' wordt ook de 'Wandelaar', met
thuishaven Oostende, gebouwd op de Duitse werf
Abeking & Rasmussen.

Geen betonnen sokkels meer

Marc Loy

C-Power kiest voor ander soort funderingen

Na een jaar radiostilte wil ceo Filip Martens van C-Power aan De Zeewacht kwijt dat er geen nieuwe betonnen funderingssokkels voor de windmolens meer gebouwd zullen worden op de Oosteroever. Er wordt nu definitief gekozen voor stalen constructies.

Al meer dan een jaar ligt de C-Power werf op de Oosteroever verlaten bij. Momenteel wordt het bouwterrein van de windmolensokkels schoongemaakt en het belendende duingebied vrij gemaakt van de bekistingselementen en aan de natuur weergegeven. Er worden geen nieuwe sokkels meer gebouwd: Oostende is een toeristische attractie armer!

Filip Martens: „We hebben nu definitief gekozen voor de zgn. jacketfunderingen die op 4 palen rusten op de zeebodem. Het is geen nieuwe constructie: boorplatforms passen dit systeem al lang toe en wij hebben, via Geo-C, een dochterbedrijf van DEME, ondertussen in Engeland en Duitsland ervaring opgedaan met dit soort funderingen.” C-Power koos voor dit soort funderingen omdat ze rapper gefabriceerd kunnen worden en omdat ze goedkoper zijn. „Aan één betonnen sokkel bouwden we toch 9 à 10 maanden en gezien de recente prijsdaling van het staal, vallen de nieuwe jackets ook goedkoper uit,” zegt Martens.

De nieuwe constructies komen uit het buitenland en zullen uiteindelijk vanuit de Zeebrugse of Oostendse haven naar de Thorntonbank verscheept worden. Dat zal niet gebeuren vóór 2011. „2010 wordt een soort monitoringsjaar en dat was ook in ons project voorzien. Vanaf 2011 plaatsen we dan 24 turbines per jaar. Ik maak me sterk dat in 2013 alle voorziene windmolens er zullen staan.” Dat betekent op vandaag concreet 54 windturbines, aangezien de nieuwe generatie turbines per stuk 6 mega-

watt opwekken in plaats van 5 megawatt die de eerste zes molens op zee nu genereren. Samen goed dus voor 325 megawatt. De design van de molens zelf: pyloon, gondel en wieken blijft dezelfde, qua uitzicht verandert er niets.

Tot vandaag hebben de eerste zes turbines van C-Power op de Thorntonbank al 104 miljoen KWH geproduceerd. „Tot vandaag hebben de turbines al 99% van de tijd gedraaid! De opgewekte elektriciteit wordt via de hoogspanningsstation in Bredene Sas in het net gestuurd. Voorlopig kunnen we zo 60.000 mensen van elektriciteit voorzien.”

De voorziene investering van C-Power in de 54 windmolens bedraagt 1,2 miljard euro.

GENIET MET AZURIET!

Reisbureau voor alle touroperators, vlieg-, trein-, bootticketten.

Waar service en dienstbaarheid geen ijdel woord is!

Torhoutssteenweg 449
Hoek Kastanjelaan
8400 Oostende
Tel. 059 51 49 51

Openingsuren

*Maandag, dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag: 9 tot 12 en 14 tot 18 uur.
Zaterdag: 9.30 tot 12 uur.*

ZEEVAARTTERMEN (slot).

Etienne Pitteljon

Trampvaart

Of wilde vaart: benaming voor algemene vrachtvaart die, in tegenstelling tot de lijnvaart, niet gebonden is aan vaste tarieven, vaste routes en frequentie. Deze schepen maken charterreizen. Het vervoer gebeurt volgens de voorwaarden van de charterdienst. De vrachten komen tot stand door vraag en aanbod op internationale beurzen. Karakteristiek voor de wilde vaart is de grote variatie van reizen en ladingen. Doorgaans vervoeren deze schepen bulkgoederen zoals graan en steenkool, waarvoor bulkcarriers (schepen voor massagoederen) worden ingezet

Trim

De verhouding tussen de diepgang voor- en achteraan het schip. Bij het laden moet men hieraan de nodige aandacht schenken, omdat het wenselijk is dat het schip met een vlakke of horizontale kiel vaart.

Wanneer dit niet het geval is, is het veiliger dat de achterstevan van het schip wat lager ligt dan de voostevan. Men kan de trim aanpassen door de vracht in het ruim te verdelen of door het gebruik van waterballast

Tros

Touwwerk (ook in kunstvezel of staaldraad) van vrij grote dikte (± 4 cm omtrek) voornamelijk gebruikt voor het slepen, verhalen of afmeren van schepen (= meertros).

Tugmaster (E)

Tractor gebruikt in haventerminals om trailers van verschillende types in een ro-ro-schip te laden of er uit te lossen.

Uitwatering (N), vrijboord (N), freeboard (E)

Oorspronkelijk de afwatering van het bovenste doorlopende en waterdichte dek naar buitenboord en daarmee tevens het niveauverschil tussen dit dek en de zeespiegel. Tegenwoordig wettelijk nader bepaald als de verticale afstand tussen de bovenkant van de deklijn en het wateroppervlak (wordt ook vrijboord genoemd). Daar ieder oppervlakteschip voor een veilige vaart een

bepaalde reserve drijfvermogen nodig heeft, bestaan er internationaal geldende voorschriften m.b.t. de minimum toegestane uitwatering. Daar het drijfvermogen verschillend is wanneer het schip vaart: - in zout- of zoetwater; - in de zomer of in de winter; - in gebieden waar de wind vaak stormkracht bereikt of waar dit zelden het geval is wordt een uitwateringsmerk (zie hierboven) voorgeschreven dat rekening houdt met de verschillende vaargebieden in de wereld. Deze gebieden werden voor het gebruik door de zeevarenden in kaart gebracht.

Ultra Large Container Ship (ULCC)

Onlangs verliet de Emma Maersk van de rederij Maersk Line de werf te Odense (Denemarken). Het maakt deel uit van een reeks van 11 schepen van hetzelfde type. Het zijn containerschepen van 175.000 DWT, met een capaciteit van ongeveer 13.000 TEU, een lengte van 398 meter en een breedte van 53 meter, hetzij een dekbreedte van 22 TEU. Het wordt aangedreven door slechts één enkele motor en schroef en haalt een snelheid van 25 knopen. De diepgang zou 15,50 tot 16 meter bedragen.

V.L.C.C

Very Large Crude Carrier (E); groot tankschip gebouwd voor het vervoer van ruwe olie.

Volgens het "Internationaal Aanvaringsreglement" omvat dit woord elk drijvend tuig, met inbegrip van vaartuigen zonder waterverplaatsing en watervliegtuigen, gebruikt of geschikt voor het vervoer op het water, zoals zee- en binnenschepen, baggermolens, drijvende droogdokken, jachten, reddingsboten, woonschepen, enz.

Vaartuig

Volgens het "Internationaal Aanvaringsreglement" omvat dit woord elk drijvend tuig, met inbegrip van vaartuigen zonder waterverplaatsing en watervliegtuigen, gebruikt of geschikt voor het vervoer op het water, zoals zee- en binnenschepen, baggermo-

lens, drijvende droogdokken, jachten, reddingsboten, woonschepen, enz.

Valreep (N) - Gangway (E)

Oorspronkelijk een eind touw met knopen van boord afhankelijk, waarlangs men zich kon laten afzakken om het schip te verlaten of om daarlangs op te klimmen om aan boord te komen. Later door middel van treden tot een touwladder verenigd.

Verankeringshoek

Versterkt hoekstuk voorzien aan elke hoek van een container, waardoor hij kan opgetild en behandeld worden.

Verhalen

een schip naar een andere ligplaats in dezelfde haven brengen

Verlader

Persoon of handelonderneming die bij het vervoer van goederen overzee in het cognossement als verlader wordt vermeld. De rechten en plichten van de verladers zijn in de vervoersovereenkomst vastgelegd.

Vissersschepen

Deze schepen voeren aan weerszijden van de boeg een registratiemerk. Het is samengesteld uit één of meer letters en cijfers. De letter(s) verwijst (verwijzen) naar de haven waar het schip geregistreerd is en het of de cijfer(s) vormt (vormen) het registratienummer. Dit systeem wordt in alle Europese landen toegepast. Voor de Vlaamse vissershavens wordt de Z voor Zeebrugge, de O voor Oostende, de N voor Nieuwpoort en de B voor Blankenberge gebruikt. De vissersvaartuigen voeren ook een scheepsnaam, die op de achtersteven en/of de brug en/of de voorsteven wordt aangebracht. Bvb. de Z36 "ARCA" uit Zeebrugge, de SCH24 uit Scheveningen en de SS3 uit San Sebastian.

Vrachtenconferentie

Samenwerking tussen zelfstandige rederijen die voor hun lijndiensten in een bepaald vaargebied afspraken maken omtrent vrachttarieven, afvaartschema's, of soms ook omtrent ieders aandeel in het ladingsaanbod. Het doel van de vrachtenconferenties (ze ontstonden in de 19de eeuw) is vooral te voorkomen van sterke onderlinge con-

currentie en het bestrijden van de concurrentie van anderen.

Waterdensiteit

Evenredige verhouding van het gewicht van water tot het volume ervan. Dit gaat van 1.000 kg per kubieke meter voor zoetwater tot 1.026 kg voor zeewater, met brakwater daar tussenin. Wegens z'n hogere waterdensiteit heeft zeewater een groter drijfvermogen voor schepen dan zoetwater.

Waterklerk

Bediende in dienst van een agent. Zijn taak bestaat erin te zorgen voor de dagelijkse contacten tussen de gezagvoerder en/of officieren van een schip in de haven en de agent. Daarbij is hij zoveel mogelijk behulpzaam bij de dienstverlening die gevraagd wordt door of nodig is voor het schip.

Watermerk

Op elk schip staat aangegeven tot waar het schip mag beladen worden. Dit is het watermerk. Wanneer een schip drijft is er een evenwicht tussen het gewicht van het schip (incl. de vracht) en de Archimedeskracht. Die kracht is gelijk aan het gewicht van het door het schip verplaatste water, het onderwater volume of de "deplacement" genaamd. Hoe zwaarder een schip beladen wordt, hoe meer onderwater volume dient ingenomen te worden door het schip en hoe dieper het schip in het water komt te liggen.

Om echter een veilige vaart te verzekeren mag een schip zijn watermerk niet overschrijden.

De meetlat noemt men de diepgangsmarken. Deze geven de diepgang van het schip weer. De diepgang is de afstand tussen de kiel en de waterlijn uitgedrukt in voet (= +/- 30,5 cm) of in decimeters. De diepgangsmarken staan op de boeg, de achtersteven en in het midden van het schip.

Zeevast

1) Het zodanig plaatsen en bevestigd zijn van losse objecten aan boord van een schip, dat ze bij zwaar slingeren, stampen en overkomende zeeën, toch op hun plaats blijven o.m door het stutten of sjorren.

2) Ook in ongunstige weersomstandigheden aan boord van een schip geen last hebben van zeeziekte

(slot)

Bron: Nieuwsbrief Zeehaven Brugge vzw

ZOMERWANDELINGEN

- Zaterdag 3 juli “ Stads kernwandeling “ - Start 10u00
Afspraak Spaans Huisje, Christinastraat 67 Oostende
- Zaterdag 10 juli “ In en Rond het Leopoldpark” – Start 14u00
Afspraak Bloemenuurwerk – Leopoldpark
- Zaterdag 17 juli “ Spuikomwandeling – natuur/historisch ” - Start 10u00
Afspraak Tramhalte “ Weg naar Vismijn “ Lijn Oostende/Knokke
- Woensdag 21 juli “ Leopold 2 wandeling “ – Start 19u00
Afspraak Leopold 2 Monument—Zeedijk Oostende
- Zondag 25 juli “ Cultuur en Natuur in het park van Prins Karel” –
Start 10u30
Afspraak Bezoekerscentrum Walrave/Raversijde
- Zaterdag 7 augustus “ Markante Vrouwenwandeling” – Start 10u00
Afspraak St Petrus & Paulus kerk Oostende
- Zaterdag 14 augustus “ Zeebonkwandeling “ – Start 10u00
Afspraak Beeld Vissersvrouwen - Stationsplein Oostende

Deelname wandelingen zijn gratis—inschrijven bij P.Veris

DAB Vloot vernieuwd—Ravelingen gedoopt

Marc Loy

Dinsdagmiddag 30 maart greep op de Oostendse Churchillkaai aan het Montgomerydok de doop plaats van de redeboot Ravelingen, de nieuwste redeboot van de Afdeling Vloot die de kustloodsen moeten transporteren.

De nieuwste redeboot of loodstender zal vanaf nu instaan voor het transport vanuit Oostende van de Zeebrugse, Nieuwpoortse of Oostendse loodsen naar de zeeschepen of de loodsboot die permanent voor onze kust circuleert aan de Westpost. Meter van de boot is mobiliteitsminister Hilde Crevits die verstek gaf op de doopplechtigheid omwille van de die dag genomen, definitieve beslissing rond de Oosterweelverbinding. De Ibisjongens hebben zich dan maar van deze ceremoniële opdracht gekwetend onder het goedkeurend oog van o.a. gouverneur Breyne, burgemeester Vandecasteele, administrateur-generaal van de Maritieme Dienstverlening Kust, Jacques D'Havé, algemeen directeur van DAB Vloot Yves Goossens en directeur van DAB Loodswezen Tony Verresen.

De redeboot is eigendom van en wordt beheerd door DAB Vloot, de Vlaamse overheidsrederij die zo'n 45 vaartuigen uitreedt. Het vaartuig in polyester en met speciale beak-neus om makkelijker de Noordzeegolven te klieven, werd gebouwd op de Bretoense werf Chantiers Navals Bernard. De Ravelingen is 18,55 meter lang over alles, 6,14 meter breed, heeft een diep-

gang van 1,55 meter en haalt een snelheid van 25 knopen of zowat 46 kilometer per uur. Het vaartuig wordt aangedreven door twee Cat-motoren van elk 537 KW en vaart op zwavelarme brandstof. De boot werd genoemd naar een kleine zandbank voor onze kust. Voor de veiligheid van de schipper en de 2 matrozen en de maximaal 8 meevarende loodsen van de klant DAB Loodswezen is bij vriesweer het dek en de reling verwarmd. Totale kostprijs van de loodstender is 1,9 miljoen euro.

Ondertussen gaat de vlootvernieuwing door met o.a. de bouw van een nieuwe sleepboot-boeienlegger en een hydrografisch schip. Ook een nieuwe overzet voor een veerdienst over de havengeul en één grote en 3 kleine SWATH-schepen (Small Waterplane Area Twin Hull) voor belodding staan op stapel.

Foto: op de achtersteven van de pas gedoopte Ravelingen: V.l.n.r.: Schipper Philippe De Mey, de Franse scheepsbouwer Marc Bernard, schipper Johan Desmidt, directeur nieuwbouw DAB Vloot Piet Leeuwerck, schipper Marc De Grande en matrozen Jamie Vogelaere en Freddy Goderis. (fotoML)

Historische wandeling door Stene

STENE – Halfweg maart waren er twee gegidste rondleidingen door Stene. De erfgoedwandelingen vormden een onderdeel van Oostende Cultuurstad van Vlaanderen 2010. Marcel Braet, lid van gidsenkring Lange Nelle, nam de genteresseerden op sleeptouw voor een wandeltocht van twee uur door Stene. Daarbij kwamen onder andere de Sint-Annakerk, de molen en de historische polders aan bod. Gids Braet had het verder over het belang van het Beleg van Oostende voor Stene. De wandelaars stapten door sportpark De Schorre en hielden er halt bij de wielerpiste Schorredroom. De historische wandeling eindigde in het hart van Stene-dorp, waar ook de foto genomen werd. (Foto BVO)

Erfgoedwandeling laat geschiedenis Nieuwe Koers herleven

Glorierijk paardenverleden

■ **NIEUWE KOERS** – Onder leiding van gids Bob Slambrouck vond op zondagmiddag 21 maart een erfgoedwandeling plaats door de Nieuwe Koerswijk. Daaruit blijkt dat de wijk destijds leefde van de paardensport. De link met de paarden vinden we nu nog vooral in de straatnamen.

„De Nieuwe Koers werd aan-
gelegd in de jaren vijftig
als een wijk van Stene”, zegt Bob
Slambrouck, lid van de gidsen-
kring Lange Nelle.

Paardenrennen

„Het was de bedoeling er een tuin-
wijk van te maken en daarom koos
het gemeentebestuur voor kronke-
lende straten. Het mooiste voor-
beeld hiervan vormt de Sint-
Amandsberglaan. Met de oefen-
renbaan in de nabijheid stond alles
hier lange tijd in het teken van de
paardensport. De meeste straatna-
men verwijzen naar steden waar er
paardenrennen gehouden werden
of naar steden met een bekende
paardenmarkt. In de topjaren had-
den 400 renpaarden hun stek op de
Nieuwe Koers. Dat zijn er nu veel
minder, hoewel er nog enkele stal-
len in gebruik zijn naast café Prins
Rose in de gelijknamige straat.
Een tweetal jaar geleden is verka-
velaar Bostoën op die plaats ge-
start met de aanleg van een volle-
dig nieuwe wijk. De nieuwe stra-
ten in deze wijk verwijzen dan
weer naar politici met een grote
verdienste in de toenmalige ge-
meente Stene. Tijdens de erfgoed-
wandeling besteedden we ook
aandacht aan Arthur Vanhoutte,
een liberale politicus die door ve-
len de ongekroonde burgemeester
van Mariakerke wordt genoemd.
Hij organiseerde hier carnaval-
stoeten, processies, richtte een
fanfare en een toneelkring op. De

De erfgoedwandeling startte aan het kapelletje op het Bauwensplein, dat toegewijd is aan Onze-Lieve-Vrouw. (Foto BVO)

riakerkelaan herinnert nog aan de-
ze overleden weldoener.”

**„Alles stond hier
lange tijd in het
teken van de
paardensport”**

nu ingericht als ontmoetingsruim-
te, sportzaal en skatepark, was van
groot belang voor de Nieuwe
Koers”, aldus nog gids Slam-
brouck.

Verrijkend

Tussen de deelnemers veel au-
tochtone Mariakerkenaars, maar
ook enkele buitenbeentjes. „Ik
kom uit het Antwerpse en maakte
kennis met Mariakerke in de jaren

vakanties met de kinderen op de
Zeedijk en maakten wandelingen
door de Nieuwe Koerswijk. Sinds
drie jaar woon ik definitief aan de
kust. De erfgoedwandeling was
erg verrijkend. Ik kende de straten
wel al, maar veelal was de her-
komst ervan een raadsel. Dank zij
de kennis van onze gids is dat
raadsel nu van de baan”, aldus nog
Gilberte Caals.

MORDAN

NATUURVLEES DOBBELAERE
Christinastraat 69 - 8400 OOSTENDE

Tel. 059/50 52 45 - Fax: 059/50 07 85

e-mail: denatuurwinkelmordan@skynet.be

(400 m² verkoopsruimte)

Openingsuren: 9.00 H. - 18.30 H.

Ook op zaterdag. Zondag gesloten

BIO SHOP

*De Natuurlijkste
zaak van de kust!*

**GREEN
SLEEP**

100% “NATUURLIJK”
SLAAPCOMFORT
(200 m² toonzaal, 1e verdieping)

Green Sleep

Dieetvoeding, VERSE natuur-, vegetarische en biologische voeding.

Hormonenvrij vlees (vzw. Plattelandsontwikkeling)

Voedingssupplementen en sportvoeding. Natuurlijke cosmetica.

150 kruidenpreparaten uit eigen labo!

DESKUNDIG ADVIES VAN 4 PARAMEDICI EN HERBORIST

Boeiende erfgoedwandeling door het Westerkwartier

Blik op verleden arbeiderswijk

■ **WESTERKWARTIER** – Op zaterdag 27 en zondag 28 februari vond in het Westerkwartier een erfgoedwandeling plaats. De wandeling sloot aan bij Oostende Cultuurstad van Vlaanderen 2010. Tijdens de twee uur durende tocht loodste gids Lieve Ternier de deelnemers door de rijke geschiedenis van de wijk waar al meer dan 100 jaar geleden sprake van was.

„Het Westerkwartier ontstond aan het einde van de 19de eeuw en telde oorspronkelijk veel arbeidersgezinnen”, zegt Lieve Ternier, gids bij gidsenkring De Lange Nelle. „De arbeiders waren afkomstig uit het binnenland en werden door de Oostendenaars beschouwd als immigranten. Vrij snel bouwde de overheid een wijk

De regen weerhield deze deelnemers niet om zaterdag en zondag twee uur lang door het Westerkwartier te stappen voor een erfgoedwandeling. (Foto BVO)

met voorzieningen waar jonge gezinnen nood aan hebben: een kerk, kraamafdeling, verschillende scholen en vooral degelijke woningen. Bij dit laatste hielpen de sociale huisvestingsmaatschappijen. De woningen hadden geen badkamer, want arbeiders zouden dit toch niet gebruiken. Een garage was er uiteraard niet, maar wel

een fietsenberging. De arbeiders moesten toch met hun fiets naar hun werk kunnen, zo redeneerde men. Arbeiders mochten niet op café gaan en dus waren er geen

cafés, maar pleintjes des te meer. De wijk evolueerde mee met de bevolking en de kraamkliniek in de Zwaluwenstraat is nu een rusthuis. Het stadsbestuur renoveerde heel wat straten, waardoor het Westerkwartier een aantrekkelijke wijk werd waar heel wat jongeren wonen. Al deze aspecten kwamen aan bod tijdens de erfgoedwandeling, waardoor de groei van de wijk duidelijk werd”, aldus Lieve Ternier.

Verrassing

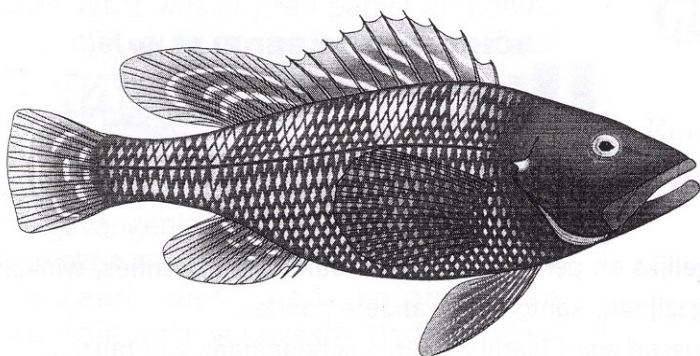
Een van de deelnemers aan de erfgoedwandeling op zaterdag was Odette. „Ik werd geboren in de Oostendse Haardstraat en woonde een tijd in de Stuiverstraat. Het Westerkwartier was een van de eerste wijken waar de straatverlichting elektrisch gebeurde. In het centrum gebruikte men in mijn kindertijd nog olielampen. De uitzetting was erg boeiend en de tijd van toen herleefde. Wat een verrassing dat er vroeger in de huidige Heilig Hartlaan eerst steen gehouwen werd en later in een grote put ijs werd bewaard. Dankzij de wandeling kan ik het verleden van de wijk waar ik geboren werd, beter begrijpen”, aldus nog Odette.

(BVO)

ZEEVIS GROOT- EN KLEINHANDEL

***Van Haudt Patrick -
Van de Wynckel Christa***

Vismijn 107 - 8400 Oostende
Delphin Depuydtstraat 8 - 8470 Gistel
Tel. Vismijn (059) 32 19 95 - Fax (059) 33 19 95

OPENINGSUREN

Maandag - Dinsdag - Woensdag 8 - 16u

Donderdag: 8 - 13u

Vrijdag: 8 - 16u

Zaterdag: 8 - 13u

Zondag: Sluitingsdag

Op feestdagen open tot de middag